

पानियम - क्रमांक अकरा अकरा

अकरा, अकरा: दानिएल आणि प्रकटीकरण यांचे भविष्यसूचक साक्षीदार

Jeff Pippenger

2025-08-09

पानियमच्या अभ्यासातील या टप्प्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी माझ्यासाठी हा एक दीर्घ प्रवास राहिला आहे, आणि “अकरा, अकरा” हा शीर्षक यावर भर देण्यासाठी अभिप्रेत आहे की यहुदाच्या कुळातील सिंहाने दानियेलाचे पुस्तक आणि प्रकटीकरणाचे पुस्तक या दोन्हींचे समन्वयन केले, जेणेकरून अकराव्या अध्यायात आणि अकराव्या वचनात देवाच्या लोकांवरील शिक्कामोर्तबाच्या इतिहासाच्या आंतरिक व बाह्य रेषा मांडल्या जाव्यात. कृपाकाल संपुष्टात येण्याच्या अगदी आधी, प्रकटीकरणातील त्या भविष्यवाणीचे उघड करण्याची एक आज्ञा दिली जाते, जी त्या काळापर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आली होती, जेव्हा दानियेल व प्रकटीकरण या पुस्तकांमध्ये आढळणाऱ्या अकरा—अकरा या दोन रेषांनी दर्शविलेली आंतरिक व बाह्य भविष्यसूचक इतिहास वर्तमान सत्य बनला.

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण काळ निकट आला आहे. जो अन्यायी आहे, तो अजूनही अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अजूनही अशुद्धच राहो; आणि जो नीतिमान आहे, तो अजूनही नीतिमानच राहो; आणि जो पवित्र आहे, तो अजूनही पवित्रच राहो.” प्रकटीकरण 22:10, 11.

कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधीचा “समय जवळ आला आहे,” आणि “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” उघड केले जाते त्या वेळीही “समय जवळ आला आहे.”

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून लवकरच घडून येणाऱ्या गोष्टी त्याने आपल्या दासांना दाखवाव्यात; आणि त्याने आपल्या देवदूतामार्फत ते आपल्या दास योहान याला पाठवून सूचित केले. ज्याने देवाच्या वचनाची, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने पाहिलेल्या सर्व गोष्टींची साक्ष दिली. जो हे वाचतो तो धन्य आहे, आणि जे या भविष्यवाणीचे वचन ऐकतात व त्यामध्ये लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात तेही धन्य आहेत; कारण वेळ जवळ आली आहे. प्रकटीकरण 1:1-3.

यहुदाच्या वंशातील सिंह जेव्हा “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” उघडतो, जसे तो जुलै २०२३ मध्ये मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाच्या आगमनापासून करीत आला आहे, तेव्हा त्या उघडण्यामध्ये तो “पाल्मोनी,” अद्भुत गणनाकर्ता, किंवा गुपितांचा गणनाकर्ता आहे, हे प्रकटीकरण समाविष्ट असते. हे सत्य स्वीकारण्यात अपयश येणे म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना शिक्कामोर्तब करणाऱ्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत अपयशी ठरणे होय.

मी खरेच तुम्हांला पश्चात्तापासाठी पाण्याने बाप्तिस्मा देतो; परंतु जो माझ्यामागून येत आहे तो माझ्यापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे; ज्याची पादत्राणे उचलण्यासही मी योग्य नाही; तो तुम्हांला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्तिस्मा देईल. ज्याच्या हाती सुप आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे शुद्ध करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील; परंतु भुसा तो न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील. मत्तय 3:11, 12.

“ही शुद्धीकरणाची प्रक्रिया नेमकी किती लवकर सुरू होईल, हे मी सांगू शकत नाही; परंतु ती फार काळ विलंबित राहणार नाही. ज्याच्या हातात सूप आहे, तो आपल्या मंदिराचे त्याच्या नैतिक अशुद्धतेपासून शुद्धीकरण करील. तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

भविष्यवाणीतील त्या ओळी, ज्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळास भविष्यसूचक परीक्षेची प्रक्रिया म्हणून ओळख देतात, त्या अत्यंत विपुल आहेत. हे स्पष्ट आहे की ही परीक्षेची प्रक्रिया विद्यार्थ्यांच्या देवाच्या भविष्यसूचक वचनाच्या अभ्यासासाठी योग्य किंवा अयोग्य पद्धतशास्त्र लागू करण्याच्या प्रवृत्ती व क्षमतेवर आधारित आहे. ही सत्यताही प्रेरित

अभिलेखामध्ये विपुलपणे मांडलेली आहे.

या चार मुलांबद्दल असे की, देवाने त्यांना सर्व प्रकारच्या विद्या आणि ज्ञान यांत समज व कौशल्य दिले; आणि दानीएलास सर्व दृष्टान्त व स्वप्ने यांचे आकलन होते. आणि ज्या दिवसांच्या शेवटी राजाने त्यांना आपल्या समोर आणण्याची आज्ञा केली होती, त्या वेळी षंडाधिकार्यांच्या प्रधानाने त्यांना नबुखदनेस्सरासमोर आणले. मग राजाने त्यांच्याशी संवाद साधला; आणि त्यांच्यात सर्वांमध्ये दानीएल, हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या यांच्यासारखा कोणीही आढळला नाही; म्हणून ते राजासमोर उभे राहिले. आणि ज्ञान व समज यांच्या सर्व बाबतीत, ज्यांविषयी राजाने त्यांची चौकशी केली, त्यांत त्याने त्यांना आपल्या सर्व राज्यातील सर्व जादूगार व ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट श्रेष्ठ आढळले. दानीएल 1:17-20.

भविष्यवाणीय अर्थनिर्णयाचा एक प्रमुख नियम असा आहे की सत्य दोन साक्षींच्या साक्षीवर स्थापित होते; आणि जे या तत्त्वावर विश्वास ठेवण्यात अपयशी ठरतात, ते स्वतःलाच अपयशासाठी उभे करीत असतात. मोहोरबंद करण्याच्या काळातील परीक्षेच्या प्रक्रियेतील एक घटक असा आहे की, दानियेल व योहान यांनी अकराव्या अध्यायात व अकराव्या वचनात दर्शविलेल्या अंतर्गत व बाह्य इतिहासांमधील संबंधाची ओळख पटविणे यात समाविष्ट आहे.

“प्रकटीकरण हे एक सीलबंद पुस्तक आहे, परंतु ते एक उघडलेले पुस्तकही आहे. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत घडून येणाऱ्या अद्भुत घटनांची नोंद त्यात आहे. या पुस्तकातील शिकवणी निश्चित आहेत, गूढ व दुर्बोध नाहीत. यात दानियेलप्रमाणेच त्याच भविष्यवाणीच्या रेषेचा अवलंब करण्यात आला आहे. देवाने काही भविष्यवाण्या पुन्हा दिल्या आहेत; अशा रीतीने त्यांना महत्त्व दिले पाहिजे, हे दर्शविले आहे. ज्या गोष्टी फार महत्त्वाच्या नाहीत, त्या प्रभू पुन्हा सांगत नाही.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

दानिएल व प्रकटीकरण ही पुस्तके दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार यांचे प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये दोन साक्षीदार म्हणून प्रतिनिधित्व केलेले आहे. त्या अध्यायातील अकराव्या वचनात, एलियाह व मोशे यांच्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले ते दोन साक्षीदार, उकळत्या तेलातील योहान आणि सिंहांच्या गुहेतील दानिएल या दोघांच्या प्रतिरूपाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे पुनरुत्थित होतात. एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार यांचे प्रतिनिधित्व दानिएल व योहान, तसेच एलियाह व मोशे यांच्याद्वारे केलेले आहे. एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार उत्पन्न करणाऱ्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत यशस्वी होण्यासाठी विद्यार्थ्यांने हे समजले पाहिजे की सत्य दोन साक्षीदारांवर स्थापित केले जाते, आणि दानिएल व प्रकटीकरण ही पुस्तके दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार यांचे प्रतिरूप एलियाह व मोशे तसेच दानिएल व योहान असे दिले गेले आहे.

ही सत्ये दानियेल व प्रकटीकरण या दोन्ही ग्रंथांतील “अकरा, अकरा” द्वारे दर्शविलेल्या अंतर्गत व बाह्य इतिहासाशी संबंधित भविष्यवाणीतील सत्यांचा केवळ एक संक्षिप्त नमुना आहेत. Palmoni म्हणून, ख्रिस्ताने त्या दोन परिच्छेदांच्या सुसंगतीत मार्गदर्शन केले; तसेच अकरा अधिक अकरा बरोबर बावीस होतात, आणि ते पुढे दोनशे वीस यांचा दशांश, म्हणजे दहावा भाग, ठरतो, जो देवत्व व मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे. Palmoni ने दोन साक्षीपेक्षा अधिक साक्षींवरून स्थापित केले की “दोनशे वीस” हे देवत्व व मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करते; आणि हे पुढे ख्रिस्ताच्या अवताराचे वर्णन आहे, जेव्हा त्याने पतित देह स्वतःवर धारण केला. असे करून त्याने मानवजातीसमोर हा आदर्श ठेवला की, जर ते सुवार्तेच्या अपेक्षा पूर्ण करण्यास इच्छुक असतील, तर ख्रिस्त आपले देवत्व आपल्या मानवत्वाशी संयुक्त करण्यास इच्छुक आहे. म्हणून देवत्व आणि मानवत्व हे दोन साक्षी आहेत.

कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघड झालेल्या “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” यामध्ये येशू हा देवाचा “वचन” आहे हे समाविष्ट आहे.

आदिी वचन होते, आणि वचन देवाबरोबर होते, आणि वचन देव होते. तेच आदिपासून देवाबरोबर होते. सर्व काही त्याच्याद्वारे निर्माण झाले; आणि जे काही निर्माण झाले आहे त्यापैकी एकही गोष्ट त्याच्यावाचून निर्माण झाली नाही. त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि ते जीवन मनुष्यांचे प्रकाश होते. आणि तो प्रकाश अंधकारात प्रकाशतो; आणि अंधकाराने त्याला ग्रहण केले नाही. योहान 1:1-5.

बायबल हे देवाचे “वचन” आहे, जे, ख्रिस्ताप्रमाणेच, दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करते. बायबल जुन्या व नव्या करारातील दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करते, जे प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये मोशे व एलियाह देखील आहेत.

“त्या दोन साक्षीदारांविषयी संदेष्टा पुढे असे घोषित करतो: ‘हे पृथ्वीच्या देवासमोर उभे असलेली दोन जैतूनाची झाडे आणि दोन दीपस्तंभ आहेत.’ ‘तुझे वचन,’ स्तोत्रकर्त्याने म्हटले, ‘माझ्या पायांसाठी दीप, आणि माझ्या मार्गासाठी प्रकाश आहे.’ प्रकटीकरण 11:4; स्तोत्रसंहिता 119:105. हे दोन साक्षीदार जुन्या आणि नव्या करारातील पवित्र शास्त्रांचे प्रतिनिधित्व करतात.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 267.

ते दोन साक्षीदार म्हणजे दोन जैतूनाची झाडे, दोन दीपस्तंभ, आणि जुना व नवा करार होत; यांचेच त्या परिच्छेदात “तुझे वचन” असे प्रतिनिधित्व केले आहे. यहुदाच्या वंशातील सिंहाने कृपाकाळाच्या समाप्तीच्या अगदी आधी उघड केलेले “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” हेच “ज्ञानाची अंतिम वाढ” होय, जी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांपैकी एक होण्याचे उमेदवार असलेल्या लोकांची परीक्षा घेते. “ज्ञानाची अंतिम वाढ” ही दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेशही आहे.

“‘मग मी उत्तर देऊन त्यास म्हटले, या दीपस्तंभाच्या उजव्या बाजूस आणि त्याच्या डाव्या बाजूस असलेली ही दोन जैतूनाची झाडे काय आहेत? आणि मी पुन्हा उत्तर देऊन त्यास म्हटले, या दोन सुवर्ण नळ्यांद्वारे स्वतःमधून सुवर्ण तेल ओतणाऱ्या या दोन जैतूनाच्या फांद्या काय आहेत? तेव्हा त्याने मला उत्तर देऊन म्हटले, ही काय आहेत हे तुला ठाऊक नाही काय? आणि मी म्हटले, नाही, माझ्या प्रभो. तेव्हा तो म्हणाला, हे ते दोन अभिषिक्त आहेत, जे संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे आहेत. जखऱ्या 4:11-14. हे स्वतःला त्या सुवर्ण पात्रांत रिकामे करतात, जी देवाच्या जिवंत संदेशवाहकांच्या हृदयांचे प्रतिनिधित्व करतात; हे संदेशवाहक प्रभूचे वचन लोकांपर्यंत इशारे आणि विनवण्या यांद्वारे पोहोचवितात. वचन स्वतः तसेच असले पाहिजे जसे ते दर्शविले आहे—संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभ्या असलेल्या त्या दोन जैतूनाच्या झाडांतून ओतले जाणारे सुवर्ण तेल. हाच अग्निसह पवित्र आत्म्याद्वारे होणारा बाप्तिस्मा आहे. यामुळे अविश्वासूंचा आत्मा दोषी ठरविणाऱ्या खात्रीस खुला होईल. आत्म्याच्या गरजा केवळ देवाच्या पवित्र आत्म्याच्या कार्यानेच पूर्ण होऊ शकतात. मनुष्य स्वतःहून हृदयाच्या आकांक्षा तृप्त करण्यासाठी आणि त्याच्या अभिलाषा पूर्ण करण्यासाठी काहीही करू शकत नाही.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

देवाचे वचन म्हणजे बायबल आणि ख्रिस्त हे दोन्ही आहेत; आणि बायबल व ख्रिस्त हे, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांप्रमाणेच, दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात. हे दोन साक्षीदार पुढे दैवीत्व व मानवता यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात. ते अंतर्गत आणि बाह्य भविष्यसूचक इतिहासांचेही प्रतिनिधित्व करतात. साक्षीदार म्हणून, त्यांनी याचा पुरावा दिला की मानवतेशी संयुक्त झालेले दैवीत्व पाप करत नाही. ते दैवीत्व आणि मानवता यांतील संबंधाचेही प्रतिनिधित्व करतात. शिडी असो, वाहिनी असो, नळ्या असोत, देवदूत असोत, किंवा देव आणि मनुष्य यांच्यामधील संप्रेषण-दुव्याची इतर कोणतीही प्रतीके असोत, मनुष्यापर्यंत पोहोचविला जाणारा संदेश नेहमीच जीवन किंवा मृत्यू हाच असतो.

“संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, आच्छादक करूब म्हणून एके काळी सैतानाला देण्यात आलेले स्थान धारण करीत आहेत. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र प्राण्यांद्वारे प्रभू पृथ्वीवरील रहिवाशांशी अखंड संपर्क राखतो. सुवर्णतेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांचे दिवे पुरवून ठेवतो, जेणेकरून ते लुकलुकत विझून जाऊ नयेत. हे पवित्र तेल जर देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले गेले नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींना मनुष्यांवर संपूर्ण नियंत्रण लाभले असते.”

“देव जे संदेश आपल्याकडे पाठवितो ते आपण स्वीकारत नाही, तेव्हा त्याचा अपमान होतो. अशा प्रकारे तो आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छित असलेले सुवर्णतेल आपण नाकारतो, जे अंधकारात असलेल्यांपर्यंत पोहोचविले जावे. जेव्हा हाक येईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा,’ तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल प्राप्त केलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणात ख्रिस्ताच्या कृपेचे जतन केलेले नाही, त्यांना मूर्ख कुमारांप्रमाणे

असे आढळेल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यात स्वतःहून नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त होते. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्याची याचना केली, जर आपण मोशेप्रमाणे विनविले, 'मला तुझी महिमा दाखव,' तर देवाचे प्रेम आपल्या अंतःकरणात ओतले जाईल. सुवर्णनलिकांद्वारे ते सुवर्णतेल आपल्यापर्यंत पोहोचविले जाईल. 'सामर्थ्याने नव्हे, पराक्रमाने नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.' नीतिसूर्याच्या तेजस्वी किरणांचा स्वीकार करून, देवाची मुले जगात दीपांप्रमाणे प्रकाशमान होतात." Review and Herald, July 20, 1897.

पवित्र आत्म्याचे ओतप्रोत ओतणे हे दानियेल आणि प्रकटीकरण 11:11 यांनी चिन्हांकित केलेल्या अंतर्गत आणि बाह्य इतिहासांच्या काळात घडते. दानियेल अध्याय अकराव्या मधील अकरावी आणि बारावी वचने यांमध्ये दर्शविलेली "किमान" चार भविष्यसूचक पात्रे आहेत, ज्यांची ओळख पटविणे आवश्यक आहे. तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्येही अशी चार पात्रे आहेत, ज्यांची ओळख पटविणे आवश्यक आहे, आणि सोळाव्या वचनातही चार आहेत. आपण आता त्या अगदीच इतिहासात जगत आहोत; म्हणून, भविष्यवाणीचे विद्यार्थी म्हणून, अकराव्या ते सोळाव्या वचनांतील प्रतीकात्मक पात्रे कोण आहेत हे आपण नीट उलगडून घेतले पाहिजे, कारण ती त्याच अध्यायातील चाळिसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाचा समावेश करणारी भविष्यवाणीची एक रेषा दर्शवितात.

१९८९ पासून उलगडत आलेल्या चाळिसाव्या वचनाच्या इतिहासात ज्यांचे प्रतिनिधित्व केले आहे त्या व्यक्तिमत्त्वांची ओळख पटविणेही संबंधित वाटते.

आणि तो म्हणाला, जा, दानियेल; कारण अंतकाळापर्यंत ही वचने बंद व मुद्रांकित ठेवलेली आहेत. बरेच जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानियेल १२:९, १०.

चाळिसावे वचन १७९८ मधील अंतकाळापासून सुरू होते, जेव्हा फ्रान्सचा नेपोलियन याने पोपला कैदेत घेतले. नेपोलियनचे समर्थन १७९७ मधील तोलेन्टिनो कराराच्या भंगावर आधारित होते. नेपोलियन आणि पोप यांचा संघर्ष यापूर्वी त्या इतिहासात प्रकाररूपाने दर्शविला गेला होता ज्याने दानियेल अध्याय अकरा येथील सहावे व सातवे वचन पूर्ण केले. भंग झालेला विवाहकार आणि सहावे व सातवे वचन पूर्ण होत असताना दक्षिणेकडील राजाने उत्तरेकडील राजाचा केलेला पराभव, हे १७९८ च्या इतिहासात पुन्हा घडले; आणि असे करताना ते सहावे व सातवे वचन यांतील देवाच्या वचनातील भविष्यवाणीचे प्रतिनिधित्व करतात, तसेच त्या वचनांची पूर्तता टॉलेमी फिलाडेल्फस, दुसरा व मिसरचा राजा, आणि अँटिओकस थिओस, सीरियाचा तिसरा राजा, यांच्यामधील युद्धाच्या आरंभी झाली होती. टॉलेमी हा दक्षिणेकडील राजाचे प्रतिनिधित्व करीत होता आणि अँटिओकस हा उत्तरेकडील राजाचे प्रतिनिधित्व करीत होता.

या वचनांतील भविष्यवाणी, आणि त्याच भविष्यवाणीची पूर्तता पॅट्रोलमी व अँटिओकस यांच्या इतिहासात—ज्याने पुढे १७९८ मधील नेपोलियन व पोप यांच्या इतिहासाचे प्रतीकरूप धारण केले—या सर्व गोष्टी एकत्र केल्यास, अकराव्या व बाराव्या वचनांतील पुतिन व झेलेन्स्की यांच्या इतिहासाचे प्रतीक ठरणाऱ्या तीन रेषा उपलब्ध होतात. म्हणून, १७९८ मधील अंतकाळ हा नेपोलियन व पोप यांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो हे समजणे, जर ते तेथेच थांबले, तर अपूर्ण ठरते. नेपोलियन व पोप यांच्याविषयी सहावे व सातवे वचन काय भाकीत करतात, तसेच पॅट्रोलमी व अँटिओकस यांच्या इतिहासातून त्याच कालखंडाविषयी काय शिकवण मिळते, हेही आपण समजून घेतले पाहिजे. जेव्हा आपण त्या सत्याच्या रेषा समजतो, तेव्हा आपण हेही समजू शकतो की त्या पूर्वीच्या ऐतिहासिक पूर्तता चाळिसाव्या वचनाच्या प्रारंभीच्या इतिहासाची ओळख करून देत आहेत; आणि असे करत असताना, त्या चाळिसाव्या वचनाच्या समाप्तीचीही ओळख करून देत आहेत, जेव्हा नेपोलियन व पॅट्रोलमी यांच्याद्वारे प्रतीकरूपाने दर्शविला गेलेला पुतिन—जो सहाव्या व सातव्या वचनांत भाकीत केला गेला आहे—अकरावे व बारावे वचन पूर्ण करतो.

योहान ज्या प्रकारे त्यांची ओळख करून देतो त्या प्रकारे, अथवा दानिएल ज्या प्रकारे त्यांचे प्रतिनिधित्व “नित्य” आणि “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू” असे करतो त्या प्रकारे, अजगर आणि श्वापद यांच्यातील भविष्यवाणीतील संबंधाविषयीची एक महत्त्वाची नोंद अशी आहे की ते भविष्यवाणीदृष्ट्या अत्यंत समान आहेत. योहान हे असे म्हणतो.

आणि ज्याने त्या पशूला सत्ता दिली त्या अजगराची त्यांनी उपासना केली; आणि त्या पशूचीही त्यांनी उपासना करून म्हटले, “पशूसारखा कोण आहे? आणि त्याच्याशी युद्ध करावयास कोण समर्थ आहे?” प्रकटीकरण 13:4.

अजगराची उपासना करणे म्हणजे त्या पशूची उपासना करणे होय, कारण हे दोन्ही मूर्तिपूजकतेच्या धर्माचे प्रतिनिधित्व करतात. योहानाप्रमाणेच, दानियेल आठव्या अध्यायातील नवव्या ते बाराव्या वचनांतील “लहान शिंग” याचा उपयोग मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताक अशा दोन्ही रोमचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी करतो; तथापि, मूर्तिपूजक रोमच्या लहान शिंगाची ओळख तो पुल्लिंगी अर्थाने, आणि पोपसत्ताक रोमच्या लहान शिंगाची ओळख स्त्रीलिंगी अर्थाने करून, या दोघांमधील भेद तो स्पष्टपणे दर्शवितो. सातव्या अध्यायात दानियेल मूर्तिपूजक रोमची ओळख त्यापूर्वीच्या राज्यांपासून “भिन्न” अशी करतो, आणि पुढे तो पोपसत्ताक रोमही “भिन्न” असल्याचे दर्शवितो. रोम, मग ते मूर्तिपूजक असो किंवा पोपसत्ताक, भिन्न आहे. मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करणारे रोमचे पुरुष-चिन्ह अहाब आणि हेरोद यांच्या द्वारे अधोरेखित केले जाते. हे दोघेही पोपसत्तेच्या प्रतीकांशी विवाहबद्ध होते. स्त्री ही चर्चसत्तेचे आणि पुरुष हा राज्यसत्तेचे प्रतीक आहे; म्हणून, भविष्यवाणीच्या स्तरावर जेव्हा देवाचे वचन पुरुष आणि स्त्री एक देह होतात असे म्हणते, तेव्हा ते मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम हे भविष्यवाणीच्या अर्थाने अतिशय साम्यपूर्ण आहेत, या वास्तवाची पुष्टी करते, कारण ते एकदेह आहेत.

१७९८ मध्ये फ्रान्सचा पोपसत्तेशी असलेला संबंध, जेव्हा दहा राजे रोमला अग्नीने जाळतात आणि तिचे मांस खातात, त्या वेळी संयुक्त संस्थानांचा पोपसत्तेशी असलेल्या संबंधाचे प्रतिरूप ठरतो.

आणि त्या पशूवर तू पाहिलेली दहा शिंगे, ही त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उध्वस्त व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळून टाकतील. प्रकटीकरण 17:16.

इ.स. ५३८ मध्ये जेव्हा फ्रान्सने पोपसत्तेला सत्तास्थानी बसविले, तेव्हा पोपसत्तेशी असलेले फ्रान्सचे नाते, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थान पोपसत्तेची प्राणघातक जखम भरून काढण्यात जे कार्य करील, त्याचे प्रतिरूप ठरते.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा एक पशू पाहिला; त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. आणि तो त्याच्या समोर पहिल्या पशूचा सर्व अधिकार चालवितो, आणि पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याचा प्राणघातक घाव बरा झाला होता. आणि तो मोठमोठे चमत्कार करितो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, आणि ज्या चमत्कारांची करण्याची सत्ता त्याला त्या पशूच्या समोर मिळाली होती त्यांच्या योगे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्या पशूला तलवारीचा घाव झाला होता आणि तो जिवंत राहिला होता, त्या पशूसाठी त्यांनी एक प्रतिमा बनवावी. प्रकटीकरण 13:11-14.

वचन चाळीसच्या परिपूर्तीत १७९८ मधील “अंतकाळ” हा दक्षिणेच्या आध्यात्मिक राजाकडून उत्तरेचा आध्यात्मिक राजा दूर केला जात असल्याचे ओळख करून देतो. तो भविष्यवाणीय इतिहास म्हणजे पोपसत्तेच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या राज्याच्या समाप्तीचा इतिहास होय; आणि म्हणून त्या भविष्यवाणीय इतिहासाच्या प्रारंभीची भविष्यवाणीय वैशिष्ट्ये समाप्तीच्या वेळीही दर्शविली जातात. ५३८ मध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीचे चौथे राज्य बायबलमधील भविष्यवाणीच्या पाचव्या राज्याला मार्ग देऊन गेले, आणि १७९८ मध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीचे पाचवे राज्य बायबलमधील भविष्यवाणीच्या सहाव्या राज्याला मार्ग देऊन गेले.

इ.स.पू. ७२३ मध्ये आरंभ झालेल्या, जेव्हा अशूराने एफ्रैमला बंदिवासात नेले, तेव्हा इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याविरुद्ध लेवीयविवरण अध्याय २६ मधील "सात काळ" या शापाचा ५३८ हा देखील एक मध्य वेचबिंदू आहे. म्हणून १७९८ मध्ये केवळ ५३८ चेच नव्हे, तर इ.स.पू. ७२३ चेही भविष्यवाणीपर गुणधर्म आढळतात. इ.स.पू. ७२३ मध्ये इस्राएलच्या दहा वंशांचा अशूराकडून पराभव होत होता, आणि त्यानंतर एक हजार दोनशे साठ वर्षांनी, ५३८ मध्ये, मूर्तिपूजक रोमचा पापल रोमकडून पराभव होत होता; आणि "सात काळ" यांच्या समाप्तीच्या वेळी १७९८ मध्ये त्या पापल रोमचाही पुढे फ्रान्सकडून पराभव झाला.

इ.स. १७९८ मध्ये फ्रान्सने, दक्षिणेच्या राजाने, पोपसत्तेला सिंहासनावरून खाली खेचले. इ.स. ५३८ मध्ये फ्रान्सने, मूर्तिपूजक रोमचे दहा राज्यांत विघटन होण्याचे प्रमुख प्रतीक म्हणून, पोपसत्तेला सिंहासनावर बसविले. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने इ.स. ५३८ मधील फ्रान्सची भूमिका पुन्हा बजावतात, आणि जेव्हा ते दहा राजे पोपसत्तेला अग्नीने जाळतात व तिचे मांस भक्षण करतात, तेव्हा संयुक्त संस्थाने इ.स. १७९८ मधील फ्रान्सची भूमिका पुन्हा बजावतात.

इस्राएलच्या उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील राज्यांविरुद्धचा "सात वेळा" हा न्याय उत्तरेकडून उदयास आलेल्या राज्यांद्वारे घडवून आणला गेला.

इस्राएल हा पांगविलेला मेंढरू आहे; सिंहांनी त्याला हाकलून लावले आहे: प्रथम अशूरच्या राजाने त्याला गिळून टाकले; आणि शेवटी बाबेलचा राजा नबुखद्रेझर याने त्याची हाडे मोडली आहेत. यिर्मया ५०:१७.

अशूर उत्तरेकडून आला आणि इ.स.पू. ७२३ मध्ये दहा वंशांवर विजय मिळवला, आणि बाबेलने इ.स.पू. ६०७ मध्ये यहुदाला बंदिवासात नेले. यहुदानुसार इस्राएल हे उत्तरेकडील राज्य असले, तरीही दोन्ही राज्यांवर उत्तरेकडून आलेल्या शत्रूंनी विजय मिळवला; अशा प्रकारे, त्यांना बंदिवासात नेणाऱ्या शत्रूच्या संदर्भात इस्राएल आणि यहुदा ही दोन्ही दक्षिणेकडील राज्ये ठरली. इ.स.पू. ७२३ हे उत्तरच्या राजाने दहापट दक्षिणेकडील राज्य जिंकण्याचे प्रतिनिधित्व करते. ५३८ हे मूर्तिपूजेपासून पोपशाहीकडे होणारा संक्रमण दर्शविते आणि तसेच उत्तरेकडील राज्याने दहापट राज्य जिंकण्याचेही प्रतिनिधित्व करते. १७९८ हे दहापट राज्याचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या दक्षिणेकडील राजाकडून उत्तरेकडील राजा पराभूत होण्याचे प्रतिनिधित्व करते.

आणि त्याच घटकेला मोठा भूकंप झाला, आणि नगराचा दहावा भाग पडला; आणि त्या भूकंपात मनुष्यांपैकी सात हजार जण मारले गेले; आणि उरलेले भयभीत झाले, व त्यांनी स्वर्गातील देवाला गौरव दिला. प्रकटीकरण ११:१३.

५३८ शी संबंधित संक्रमणाचा कालखंड, जेव्हा रोम मूर्तिपूजक अवस्थेतून पोपसत्ताक अवस्थेकडे बदलला, तो दानियेल अध्याय आठ मधील पुल्लिंगातून स्त्रीलिंगाकडे झालेला बदलही आहे; ज्याचा प्रतीकात्मक अर्थ राज्यकारभारातून चर्चकारभाराकडे असा होतो. "सात वेळा" ही भविष्यवाणी "सत्य"ची स्वाक्षरी धारण करते; कारण पहिले अक्षर (इ.स.पूर्व ७२३) हिब्रू वर्णमालेतील बावीसावे व शेवटचे अक्षर (१७९८) स्पष्ट करते, तर तेरावे व मध्यवर्ती अक्षर बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते (५३८). "उजाडपणाच्या अपराध" या वाक्यप्रचाराने प्रतीकित केलेला "अपराध" हा चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचा होता, ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चचे नियंत्रण होते, असे दानियेल ओळख करून देतो. तो "अपराध" ५३८ चे प्रतिनिधित्व करतो, जे इस्राएलच्या दहा उत्तरेकडील वंशांविरुद्धच्या सात वेळांच्या कालखंडातील तीन मुख्य चिन्हबिंदूंपैकी मधला, आणि रूपकात्मकदृष्ट्या तेरावा अक्षर आहे.

१७९८ मध्ये, दानियेल अध्याय अकरा येथील चाळीसाव्या वचनात मांडल्याप्रमाणे "अंतकाळात," दक्षिणेचा राजा असलेल्या नास्तिक फ्रान्सने उत्तरेचा राजा असलेल्या पोपसत्तेला प्राणघातक घाव दिला. १९८९ मध्ये पोपसत्तेने दक्षिणेच्या त्या नास्तिक राजावर, जो तेव्हा सोव्हिएत संघ झाला होता, प्रतिहल्ला केला. त्या प्रतिहल्ल्यात संयुक्त संस्थाने आणि व्हॅटिकन यांच्यातील एक गुप्त युती समाविष्ट होती. १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाचे झपाट्याने दूर होणे हे चाळीसाव्या वचनातील लिखित भविष्यवाणीचा संदेश समाप्त करते, आणि पुढील वचन, म्हणजे एकेचाळीसावे

वचन, संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते. अशा प्रकारे, १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनापासून पुढील वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंत, आपण चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात जगत आलो आहोत.

चाळीसावे वचन १७९८ साली दक्षिणेचा आणि उत्तरेचा राजा ओळखून देत प्रारंभ होते, आणि नंतर १९८९ साली दक्षिणेचा आणि उत्तरेचा राजा, तसेच रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार यांद्वारे दर्शविलेली तिसरी सत्ता, यांनाही ओळखून देते.

आणि अंतकाळी दक्षिणेचा राजा त्याच्यावर धडक देईल; आणि उत्तरेचा राजा रथ, घोडेस्वार आणि पुष्कळ जहाजांसह वादळाप्रमाणे त्याच्यावर येईल; आणि तो देशांमध्ये प्रवेश करील, आणि ओसंडून जाईल व पुढे निघून जाईल. दानियेल ११:४०.

“अंतकाळाच्या” १७९८ मध्ये नेपोलियनचा एक प्रत्यक्ष सेनापती व्हॅटिकनमध्ये प्रवेश करून पोपला अक्षरशः पकडून कैदेत घेऊन गेला. १९८९ मध्ये १७९८ चा प्रतिशोध घडून आला. १७९८ आणि १९८९ यांच्या दरम्यानच्या इतिहासात काही भविष्यसूचक संक्रमण घडली होती, आणि त्यांची नोंद घेणे महत्त्वाचे आहे. १७९८ च्या कालखंडात नास्तिक फ्रान्स हा दक्षिणेचा राजा होता, आणि तो पहिला आध्यात्मिक दक्षिणेचा राजा होता; तर पुतिनचे रशिया त्याचा शेवटचा ठरणार आहे. फ्रान्सची ओळख प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये दिली आहे, आणि सिस्टर व्हाइट यांनी तिला थेट नास्तिक फ्रान्स म्हणून ओळखले आहे. अध्याय अकरामध्ये फ्रान्सची ओळख पटविणाऱ्या दोन प्रतीकांपैकी एक म्हणजे इजिप्त, ज्याला सिस्टर व्हाइट नास्तिकतेचे प्रतीक म्हणून ओळखतात. त्या अध्यायात अथांग खड्ड्यातून वर येणारा पशू म्हणजे नास्तिकता होती, जी त्या कालखंडात इतिहासात प्रकट झाली.

नास्तिकता इतिहासात १७९८ च्या कालखंडात फ्रान्सपासून सुरू होते, आणि १९८९ पर्यंत नास्तिकतेचा आध्यात्मिक राजा सोव्हिएत युनियन झाला होता. पोप जॉन पॉल II आणि रोनाल्ड रीगन यांच्यातील गुप्त संधिच्या पूर्ततेत १९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनचे झाडून दूर होणे, दानियेल अध्याय अकराच्या दहाव्या वचनात पूर्वछायित करण्यात आले होते; आणि दहाव्या वचनाचा दुसरा साक्षी, यशयाच्या उताऱ्यात आढळतो—इस्राएलच्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांविरुद्ध दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या दोन शापांचा उल्लेख, जसा अध्याय सात ते अकरा यांत मांडलेला आहे.

म्हणूनच १९८९ हे शेवटच्या दिवसांतील भविष्यवाणीतील कोड्यांचे निराकरण करण्यासाठी संदर्भबिंदू ठरते. त्याच वेळी चाळीसावे वचन उलगडले गेले. आता हे ओळखता येते की चाळीसावे वचन १७९८ मध्ये सुरू होते आणि चाळीसाव्या-एकव्या वचनातील रविवार कायद्यापाशी समाप्त होते.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलले आणि बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्य म्हणून आपले राज्य समाप्त करील. पाचव्या राज्याला घातक जखम झाली तेव्हा, १७९८ मध्ये, त्याच्या राज्य करण्याच्या काळास आरंभ झाला. १७९८ मध्ये संयुक्त संस्थानांनी Alien and Sedition Acts मंजूर केले; अशा रीतीने त्यांनी आपल्या अगदी सुरुवातीसच सहाव्या राज्याच्या समाप्तीचे प्रतिरूप दर्शविले. म्हणून चाळीसावे वचन हे बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांचा इतिहास आहे.

१७९८ हे हिब्रू वर्णमालेतील पहिले अक्षर आहे, रविवारचा कायदा हे हिब्रू वर्णमालेतील बाविसावे आणि शेवटचे अक्षर आहे, आणि १९८९ हा मध्यभागी असलेला मार्गचिन्ह आहे, जो तेरावा अंक आणि हिब्रू वर्णमालेतील तेरावे अक्षर यांद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करतो. १९८९ हे बायबलमधील भविष्यवाणीतील ख्रिस्तविरोधकाशी रेगनच्या गुप्त संधीच्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते. १९८९ हे संविधानाविरुद्ध वाढत जाणाऱ्या बंडखोरीच्या कालखंडात राज्य करणाऱ्या शेवटच्या आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिल्याची ओळख करून देते. १९८९ ने सातव्या-दिवसाच्या अँडव्हेंटिस्टांमध्ये अशी एक परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ केली, जी दोन प्रकारच्या उपासकांची निर्मिती करण्यासाठी आखलेली आहे. विश्वासू हे थोडे आहेत; अविश्वासू हे अनेक आहेत. १९८९ हे चाळीसाव्या वचनाच्या मध्यवर्ती मार्गचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ते तेराव्या अक्षराद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या बंडखोरीचे

प्रतिनिधित्व करते. चाळीसावे वचन “सत्या”ची स्वाक्षरी धारण करते.

चाळीसाव्या वचनात उत्तराचा आणि दक्षिणेचा असे राजे आहेत, जे त्या वचनाच्या शेवटी इतिहासात वेगळे दिसतात. त्यात संयुक्त संस्थानांचाही समावेश आहे, जे योहानाच्या मते तो खोटा संदेष्टा आहे, जो जगाला आर्मगेदोनकडे नेण्यासाठी अजगर व पशू यांच्याबरोबर कार्य करतो. चाळीसाव्या वचनातील दक्षिणेचा राजा हा अजगर आहे; उत्तराचा राजा हा पशू आहे; आणि रथ, जहाजे व घोडेस्वार हे खोटे संदेष्टा आहेत. १९८९ मध्ये चाळीसाव्या वचनाची पूर्तता अकरा ते पंधरा या वचनांचे आकलन करण्यासाठी एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणी-संबंधी वैशिष्ट्य ठरते. १९८९ विषयी तुमचे आकलन योग्य नसेल, तर आपण आज ज्या इतिहासात आहोत त्याविषयी तुमचे आकलन तर्कशुद्ध रीतीने योग्य असू शकत नाही.

१९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोपसत्तेसाठीच्या तीन प्रतिनिधी युद्धांचे प्रतिनिधित्व दहा ते पंधरा या वचनांमध्ये केलेले आहे. ही वचने एक अखंड इतिहास म्हणून विचारात घेतली पाहिजेत, कारण दहा ते पंधरा या वचनांच्या ऐतिहासिक पूर्ततेमध्ये दर्शविलेल्या त्या तीन युद्धांत तोच “Antiochus Magnus” आढळतो.

ही तिन्ही युद्धे एकच भविष्यसूचक रेषा आहेत, कारण त्या तिन्ही युद्धांत अँटिओकस मॅग्नस उपस्थित होता. दहावे वचन आणि यशया ८:८ ही १९८९ मध्ये चाळीसाव्या वचनाच्या पूर्ततेची दोन साक्षी पुरवितात. चाळीसावे वचन हे दहाव्या वचनातील आणि यशया ८:८ मधील संदर्भबिंदू आहे. “रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार” हे प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या दोन शिंगांचे प्रतिनिधित्व करतात. शेवटी, जेव्हा संयुक्त संस्थाने “अजगराप्रमाणे बोलते,” तेव्हा ती दोन शिंगे यापुढे रिपब्लिकनिझम आणि प्रोटेस्टंटिझम राहात नाहीत. त्या वेळी तथाकथित प्रोटेस्टंट लोक कॅथलिक धर्माशी एकरूप होतील, आणि घटनात्मक प्रजासत्ताकाचे रूपांतर एका हुकूमशाहीत केले जाईल. त्या कालखंडात पृथ्वीवरील पशूची ती दोन शिंगे आर्थिक आणि लष्करी सामर्थ्य अशी असतील. प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायात संयुक्त संस्थाने जगाला खरेदी-विक्री करण्यासाठी, तसेच मृत्यूच्या धमकीखाली, पशूची खूण स्वीकारण्यास भाग पाडते. ती दोन शिंगे म्हणजे दानियेलची “जहाजे,” जी आर्थिक सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्याचे “घोडेस्वार व रथ,” जे लष्करी सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

१९८९ हे सिद्ध करते की अकराव्या ते पंधराव्या वचनेतील राफिया आणि पॅनियम येथील लढायांच्या ऐतिहासिक परिपूर्तीचा उपयोग करताना, १९८९ आणि सोव्हिएत संघाच्या पतनाचे आकलन करण्यासाठी जी तीच भविष्यसूचक कार्यपद्धती वापरण्यात आली होती, तीच वापरली पाहिजे; कारण दहाव्या ते पंधराव्या वचनेत दर्शविलेल्या तिन्ही लढायांमध्ये अँटिओकस मॅग्नसचे प्रतिनिधित्व होते. अँटिओकस हा रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार यांच्या शक्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, जो १९८९ मध्ये रोनाल्ड रीगन होता—आठ अध्यक्षपैकी पहिला; ज्यांपैकी शेवटचा हा सहावाही होता, आणि आता तो सातांपैकीचा आठवा आहे.

यशया तेवीसनुसार, पोपशाही सत्ता, (जी पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करणारी वेश्या आहे) बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या राज्यकाळात लपविली जाईल. १९८९ मध्ये, अँटिओकस मॅग्नस याचे प्रतिरूप ठरलेली संयुक्त संस्थाने, १७९८ मध्ये ज्या नास्तिकतेच्या पशूने तिला प्राणघातक घाव दिला होता, त्याच्याविरुद्धच्या युद्धात पोपशाहीची प्रतिनिधी सत्ता होती.

दहा ते पंधरा वचनांतील तीन युद्धे उत्तराच्या राजामधील संघर्षांचे प्रतिनिधित्व करतात; तो, तूरच्या गुप्त वेश्येप्रमाणे, आपल्या सामर्थ्याच्या पुनर्स्थापनेकडे आणि नास्तिकतेच्या राजाचा—दक्षिणाच्या राजाचा—पराभव करण्याकडे पुढे सरकत असताना प्रतिनिधी शक्तीचा उपयोग करतो. दहा ते पंधरा वचनांतील या तीन युद्धांची ऐतिहासिक पूर्तता आपल्याला शिकवते की पहिल्या आणि शेवटच्या युद्धांत अँटिओकस मॅग्नस विजयी झाला, परंतु मधल्या युद्धात तो पराभूत झाला. सोव्हिएत संघाच्या पतनासह पोप जॉन पॉल दुसरा यांच्याबरोबरच्या १९८९ च्या रोनाल्ड रीगन वर्षाची भविष्यवाणीसंबंधी वैशिष्ट्ये या तीन युद्धांतील शेवटच्या युद्धात त्यांचे समांतर स्वरूप धारण करतील, कारण ही वचने कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उलगडली जात आहेत. जसे चाळीसावे वचन १७९८ मध्ये उलगडले गेले आणि नंतर पुन्हा १९८९ मध्ये, तसेच हे वचन शेवटी, जुलै २०२३ पासून आरंभ होऊन, उलगडले गेले.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघड केले जाते, आणि त्यात ही सर्वोच्च सत्यता अंतर्भूत आहे की येशू हा पहिला आणि शेवटचा आहे, आणि त्या नात्याने तो नेहमी आरंभाद्वारे शेवटाचे चित्रण करतो. अँटिऑकससाठी कृपाकाळ रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी संपतो, आणि कृपाकाळाच्या समाप्तीच्या अगदी आधी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघड केले जाते. जो संदेश रविवारीच्या कायद्याच्या बंद दाराशी समाप्त होतो तो मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश आहे, ज्याने मिलराइट इतिहासात 22 ऑक्टोबर, 1844 च्या बंद दाराकडे नेले. चाळीसाव्या वचनाच्या प्रारंभी असलेले 1798 मधील उघड होणे, जे बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या आरंभाविषयीही आहे, त्याने चाळीसाव्या वचनाच्या मध्यभागी असलेल्या 1989 मधील उघड होण्याचे आणि संयुक्त संस्थानांच्या क्रमिक समाप्तीच्या आरंभाचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण केले. 1798 मधील ते उघड होणे, ज्याने 1989 चे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण केले, 2023 मध्ये मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश उघड होण्याविषयी दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करते. 1798, 1989 आणि 2023 ही तीन चिन्हस्थळे असलेली ही रेषा, दहा कुमारिकांच्या शुद्धीकरणाचे अंतर्गत कार्य आणि बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याची बाह्य रेषा ओळखून देते.

अकराव्या वचनात मांडलेले युद्ध, जे राफिया येथील युद्धात पूर्ण झाले, जेव्हा अँटिऑकसचा प्तोलमीकडून पराभव झाला, ते पोपसत्तेच्या प्रतिनिधी सामर्थ्याच्या पराभवाचे प्रतिनिधित्व करते; आणि या वर्तमान युद्धात ते प्रतिनिधी सामर्थ्य म्हणजे युक्रेनमधील नाझी, जे EU, NATO यांचा भाग असलेल्या पश्चिम युरोपीय जागतिकतावादी राष्ट्रांशी संलग्न आहेत, आणि संयुक्त राष्ट्रांच्या राजकीय व आर्थिक जागतिकतावादांशी पूर्णपणे एकमताने चालत आहेत. जर अँटिऑकस मॅग्नस तिन्ही युद्धांत उपस्थित होता आणि तो दक्षिणेकडील राजाविरुद्ध पोपसत्तेच्या प्रतिनिधी सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करित असेल, तर मग १९८९ मध्ये तो संयुक्त संस्थाने कसा असू शकतो, त्यानंतर राफिया येथील युद्धाद्वारे प्रतिरूपित युक्रेनियन कसे असू शकतात, आणि मग पॅनियम येथील युद्धात पुन्हा संयुक्त संस्थाने कशी असू शकतात? दहावे वचन हे अकरा ते पंधरा वचनांची किल्ली आहे, कारण १९८९ मधील त्याची पूर्तता या तीन प्रतिनिधी युद्धांपैकी पहिल्या युद्धाच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे एक उदाहरण प्रदान करते. अँटिऑकसला पोपसत्तेचे प्रतिनिधी सामर्थ्य म्हणून ओळखण्याचे भविष्यसूचक औचित्य काय आहे, आणि तरीही तिन्ही युद्धांसाठी संयुक्त संस्थानांचा लागू अर्थ का लावला जात नाही?

युक्रेनमधील युद्धाच्या इतिहासात, ज्याचे प्रतिरूप राफियाच्या युद्धाने दर्शविले गेले आहे, संयुक्त संस्थानांनी युक्रेनमधील नाझींना आपल्या प्रतिनिधी शक्तीप्रमाणे वापरले, अगदी त्याच इतिहासात ज्यात ते पोपसत्तेची प्रतिमा निर्माण करित आहेत—ती सत्ता जी आपली घाणेरडी कामे करून घेण्यासाठी नेहमी आणि केवळ प्रतिनिधी शक्तींचाच उपयोग करते.

दहा ते पंधरा या वचनांतील प्रतिनिधिक सत्तांच्या प्रश्नाचे उत्तर देण्यासाठी प्रतीक म्हणून अँटिऑकसच्या वैशिष्ट्यांचा भविष्यसूचक अभ्यास आवश्यक ठरतो. इ.स.पू. ३२३ ते २८१ या काळातील दियादोखी युद्धे ही दियादोखी ("उत्तराधिकारी" यासाठीचा ग्रीक शब्द) यांच्यामधील संघर्षांची एक मालिका होती; हे अलेक्झांडर महानाचे सेनापती व उत्तराधिकारी होते, ज्यांनी त्याच्या इ.स.पू. ३२३ मधील मृत्यूनंतर त्याच्या विशाल साम्राज्यावरील नियंत्रणासाठी परस्परांशी युद्ध केले. पहिला अँटिऑकस म्हणजे अँटिऑकस पहिला सोटर होय, जो अलेक्झांडरच्या दियादोखींपैकी (उत्तराधिकाऱ्यांपैकी) एक असलेल्या सेल्युकस पहिला निकेटर याचा पुत्र होता; याच सेल्युकसने सेल्यूसिड साम्राज्याची स्थापना केली.

अँटिऑकस हे नाव आधार देण्यासाठी कोणाच्या जागी उभा राहणारा असा अर्थ व्यक्त करणारे म्हणून समजले जाऊ शकते. अँटिऑकस हा रोमचे प्रतीक आहे, आणि पोपसत्ताक रोम हा ख्रिस्तविरोधी आहे; ज्याच्याकडे अँटिऑकसप्रमाणेच समान प्रतीकात्मकता आहे. नाव म्हणून अँटिऑकस सेल्यूसिड साम्राज्याच्या संस्थापकाच्या पुत्राचे प्रतिनिधित्व करित असे, आणि त्या अर्थाने अँटिऑकस आपल्या पित्याच्या जागी उभा राहिला; तो त्याचा प्रतिनिधी म्हणून उभा होता. सिस्टर व्हाइट सैतान आणि पोप या दोघांनाही ख्रिस्तविरोधी म्हणून ओळखतात, आणि पोप हा पृथ्वीवरील सैतानाचा प्रतिनिधी आहे, असे सांगतात. सेल्यूसिड साम्राज्यात हे एक प्रख्यात वंशपरंपरागत नाव बनले, अंशतः अँटिऑकस I सोटर याच्याशी आणि अँटिऑक नगराशी असलेल्या संबंधामुळे; त्या नगराला सेल्युकस I

याच्या पित्याच्या किंवा पुत्राच्या नावावरून नाव देण्यात आले होते. पोप हा सैतानाचा प्रतिनिधी आहे, आणि प्रतीकात्मकरित्या अँटिओकस हे नाव आपल्या पित्याचा प्रतिनिधी दर्शविते—जो उत्तरेकडील राज्याचा संस्थापक होता आणि ज्याने आपली राजधानी बाबेलमध्ये स्थापन केली.

इ.स.पू. 323 मध्ये अलेक्झांडर महानाच्या मृत्यूनंतर, त्याचे साम्राज्य दियादोखी (उत्तराधिकारी) यांच्यामध्ये विभाजित झाले. बाबेलच्या विभागणीत (इ.स.पू. 323), सेल्युकसची प्रारंभी अलेक्झांडरच्या साम्राज्याचा राज्यप्रतिनिधी पर्डिक्कस याच्या अधीन सहचारी अश्वदलाचा सेनापती (एक प्रतिष्ठित लष्करी पद) म्हणून नियुक्ती झाली. इ.स.पू. 321 पर्यंत, पर्डिक्कसच्या मृत्यूनंतर आणि दियादोखी यांच्यातील पुढील वाटाघाटींनंतर, त्रिपराडिससच्या विभागणीदरम्यान सेल्युकसची बाबिलोनियाचा सात्रप (राज्यपाल) म्हणून नियुक्ती करण्यात आली. इ.स.पू. 316 मध्ये, दुसरा एक दियादोख असलेल्या अँटिगोनस प्रथम मोनोफ्थाल्मसने, अँटिगोनसची वाढती सत्ता यामुळे, सेल्युकसला बाबेलमधून पळून जाण्यास भाग पाडले. सेल्युकसने इजिप्तमध्ये टॉलेमी प्रथम सोटर याच्याकडे आश्रय घेतला. इ.स.पू. 312 मध्ये, टॉलेमीने पुरविलेल्या एका लहान सैन्यदलासह सेल्युकस बाबेलमध्ये परतला. त्याने अँटिगोनसच्या सैन्यांचा पराभव करून बाबेल पुन्हा हस्तगत केले, आणि यामुळे त्याच्या सत्तेच्या पायाची स्थापना झाली. इतिहासगणनेत या घटनेला बहुधा सेल्युसिड साम्राज्याची स्थापना मानले जाते, आणि इ.स.पू. 312 हे सेल्युसिड कालगणनेच्या प्रारंभववर्ष म्हणून मानले जाते.

सेल्युकस हे नाव ग्रीक भाषेतून आलेले असून त्याची व्युत्पत्ती *selas* (σέλας) या धातूपासून झाली आहे, ज्याचा अर्थ “प्रकाश,” “तेज,” किंवा “ज्वाला” असा होतो. हे नाव तेजस्विता किंवा प्रकाशन सूचित करते, जे सेल्युसिड साम्राज्याचा संस्थापक आणि स्वर्गात प्रकाशवाहक असलेल्या पित्याचे प्रतिरूप ठरणान्या सेल्युकस I निकेटर यांसारख्या प्रमुख व्यक्तीस अनुरूप आहे.

“जागतिक लाभ आणि मान-सन्मान मिळविण्यासाठी, मंडळीला पृथ्वीवरील मोठ्या लोकांची कृपा व पाठबळ मिळविण्याचा प्रयत्न करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले; आणि अशा रीतीने ख्रिस्ताला नाकारल्यानंतर, ती सैतानाच्या प्रतिनिधीस—रोमच्या बिशपाला—निष्ठा अर्पण करण्यास उद्युक्त झाली.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 50.

अँटिओकस मॅग्नस हा पापसत्तेचा प्रतिनिधी दर्शवितो, जसा पोप हा सैतानाचा प्रतिनिधी दर्शवितो. अँटिओकसचे प्रतीकत्व भिन्न प्रतिनिधी सत्तांना परवानगी देते, जसे अनेक पोप झाले आहेत. १९८९ मध्ये रेगन हा प्रतिनिधी होता, २०१४ मध्ये युक्रेन हे अमेरिकेचे प्रतिनिधी बनले, आणि पॅनियमच्या युद्धात ट्रम्प हा प्रतिनिधी आहे. रेगन हा पहिला होता, ट्रम्प हा शेवटचा आहे, आणि झेलेन्स्की हा मधील बंड आहे.